

til jeg støttede mit Forslag, var den Agtelse for Rigthed for Loven, som man maatte forudsætte at være tilstede her i Thinget. Jeg havde altid troet, at det danske Folkething havde stor Agtelse for Rigtheden, og det var mig derfor ufatteligt, hvorledes man i denne Sag saaledes ligefrem tilfidsatte Rigthedsfordringen. Nu svarer man mig: Det er steet i det monarchiske Princip's Interesse. Ja, det er ganske vist, at det monarchiske Princip medfører Modificationer i den strenge Rigthedsfordring; men man skal ogsaa kun indrømme de nødvendige Modificationer, thi ellers opgiver man Rigtheden. Det er saaledes i sin Orden, at man paa Grund af det monarchiske Princip gjør et Brud paa Rigthedsfordringen til Bedste for Kongen, og det have vi ogsaa altid gjort; jeg kan fremdeles forstaae og være med til i det samme Princip's Interesse at gjøre Brud paa Rigthedsfordringen til Bedste for Thronfølgeren, Dronningen og Enkedronningen — og det er ogsaa det, Præsdeloven af 3die Januar 1851 gjør —, men her gaaer man langt videre; her forlanger man Rigtheden kræntet til Bedste for samtlige Medlemmer af Kongehuset. Jeg siger, at det er en farlig Vej at komme ind paa, thi naar man medtager ikke alene Kongen og hans Gemalinde, Enkedronningen og Thronfølgeren, men ogsaa Kongehusets fjerneste Slægtninge, hvad sikrer os da for, at man ikke engang kommer med en Fordring paa at gjøre et Skridt videre og undtage hele Kongehusets Omgang? Vi vilde da komme til preussiske Forhold, hvor Adels- og Soldaterstanden udgjøre en begunstiget Kaste, som kan handle, som den vil, uden at man kan faae Ret over den. Jeg troer, at det er et meget farligt Princip, men ikke desto mindre har jeg, da Thinget forrige Gang ikke gik ind paa mit Forslag, bøiet mig for Thingets Beslutning, og jeg har derfor ikke stillet mit Forslag igjen, men derimod stillet nogle andre, som saa at sige klippe Noget af Klæberne af Paragraphen, som den blev vedtaget ved 2den Behandling; hvis disse Forslag vedtages, vil Paragraphen blive mindre stabil. Dette er altsaa Meningen med de tre Forslag, som jeg har stillet. Hovedforslaget er ganske rigtigt det, som blev udhævet af den ærede sidste Taler, nemlig det under Nr. 15, som gaaer ud paa,

at der istedetfor Udtrykket „kongelige Prindsfer og Prindsesser“ sættes „efter Thronfølgeloven arbeberettigede Prindsfer eller mod nogen af den regjerende Konges Døtre“. Nu meente en æret Taler (Klein), der berørte dette Forslag, og som, saavidt jeg forstod, egentlig ikke havde Meget derimod, at det var overslødigt, og det af flere Grunde. For det Første meente han, at det var ganske sikkert, at disse fordeelagtige Bestemmelser for de kongelige Prindsfer ikke kunde komme Andre tilgode end de Prindsfer, der ere bosatte her i Landet. Jeg maa dog sige, at det ikke staaer ganske klart og afgjort for mig. En anden æret Taler (C. Rimestad) omtalte det ogsaa forrige Gang, men jeg veed ikke, hvorpaa det kan støttes, og jeg er meget nysgjerrig efter at faae det opløst. Den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) gjorde dernæst en anden Indvending, nemlig den, at de Personer, der kom ind derunder, efterhaanden ville uddøe — jeg troer, at det var Meningen. Men jeg skal gjøre opmærksom paa, at Forslaget, saaledes som det foreligger, begunstiger baade Augustenborgerne og de Glücksborgske Prindsfer. (Ufbrydelse.) Det kan man ikke komme fra; de ere kongelige Prindsfer, og det fremgik ogsaa af det Foredrag, vi hørte af den ærede Taler; men deres Børn ere det maaskee ikke. De vare det, forinden Thronfølgeloven udkom, og nu kan det dog ikke være Meningen at krænte den borgerlige Rigthed til Fordeel for Augustenborgerne. Selv om det er en rigtig Fortolkning, at de skulle være bosatte her i Riget, hvad jeg imidlertid ikke troer, hvad garanterer os da for, at Augustenborgerne ikke gjøre som saamange Andre og lade sig amnestere og derefter en smut Dag komme herind. Der er desuden Andre end Augustenborgerne, som ikke ere et Haar bedre end disse. Jeg maa altsaa i høi Grad tilraade de ærede Herrer at stemme for Forslaget under Nr. 15, der virkelig i det Væsentlige medtager alt Det, der paa nogen Maade isølge selve det monarchiske Princip har Krav paa at medtages. Man medtager Alt, hvad der paa nogen Maade har Haab om for sig og sine Efterkommere at komme paa Thronen. Det er Alt, hvad man kan forlange.

Dernæst skal jeg bemærke, at jeg er villig